Ahmed Deedat

ŠTA KAŽE BIBLIJA O MUHAMMEDU

SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM

Naziv originala:

What the Bible says about Muhammed (peace be upon him)

Prijevod: E. K.
Korektori: M. M. i Ć. S.

Obrada: S.Z.

ŠTA KAŽE BIBLIJA O MUHAMMEDU

„Kažite vi Meni: šta će s vama biti ako je Kur'an od Allaha, a vi u njega nećete da vjerujete, i ako je jedan od sinova Israilovih[1] posvjedočio da je Kur'an od Allaha kao što su to Knjige prije njega." (El-Kur'an, 46: 10)

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo! Tema večerašnjeg predavanja „Šta Biblija kaže o Muhammedu", sallallahu alejhi ve sellem, biće bez sumnje iznenađenje za mnoge od vas radi toga što je predavač musliman. Kako je došlo do toga da musliman tumači proročanstva iz jevrejskih i kršćanskih svetih knjiga? Kao mlad čovjek, prije trideset godina, ja sam odslušao religiozna predavanja kršćanskog teologa, izvjesnog Rev. Hiten, u „Teatre Royal" (Kraljevsko pozorište, Durban, Južna Afrika).

PAPA ILI KISINDŽER?

Ovaj časni gospodin je tumačio biblijska proročanstva. Nastojao je dokazati da je kršćanska Biblija predskazala nastajanje Sovjetske Rusije i zadnje dane (Kijametski dan). U određenim postavkama je otišao tako daleko, da je dokazao da njegova Sveta Knjiga, u svojim predskazivanjima, nije izostavila čak ni Papu. On je energično i naširoko govorio, da bi uvjerio svoje slušaoce, da je „Zvijer 666", spomenuta u Knjizi Otkrovenja - poslednja knjiga Novog zavjeta - bio Papa, koji je Kristov vikar na Zemlji. Nama muslimanima ne odgovara da ulazimo u kontraverznosti između rimokatolika i protestanata. Uzgred rečeno, poslednje kršćansko otkriće kršćanske Biblije, za "Zvijer 666", je dr. Henri Kisindžer[2] Kršćanski predavači su dovitljivi i neumorni u njihovim naporima da dokažu svoje tvrdnje. Predavanja Rev. Hitena su me navela da se zapitam; ako Biblija predskazuje toliko stvari - ne isključujući čak ni "Papu" i „Izrael", - tada mora biti nešto kazano i o najvećem dobrotvoru čovječanstva[3] -Časnom Poslaniku Muhammedu (neka je na njega mir i spas). Kao mladić krenuo sam u potragu za odgovorom. Sretao sam sveštenike, jedne za drugim, prisustvovao njihovim predavanjima i pročitao sve do čega sam mogao doći, vezano za oblast biblijskih

---

[1] Ovo se odnosi na Mojsija. Vidi Jusuf Alijev komentar br. 4783/ uz ovaj stih.

[2] Kršćanski egzegezisti daju progresivne brojčane vrijednosti sa šest , engleskom alfabetu i sabiraju kako bi dobili zbir 666.To jest A=6, B=12, C=18, D=24 itd. Progresija je sa 6-ticama, radi toga što je Zvijer u Bibliji "666" Probajte to za dr. Kissinger.

[3] Pisac je upravo održao drugo predavanje u gradskoj vijećnici, Durban,10.12.1975, na temu - "Muhammed najveći". Knjiga na ovu temu je već izašla.

predskazivanja. Večeras ću vam govoriti o jednom dijalogu sa domineom[4] Holandske reformisane crkve.

SRETNO TRINAEST

Bio sam pozvan u Transvaal[5] da održim predavanje povodom jedne svečanosti. Znajući da je u toj pokrajini Republike, rasprostranjen jezik Afrikanera, pa čak i u mom narodu, osjećao sam da trebam bar površno ovladati ovim jezikom, kako bi se među ovim ljudima, bar malo, osjećao kao „kod kuće". Otvorio sam telefonski imenik i počeo nazivati crkve u kojim se koristi jezik Afrikanera. Naznačio bih sveštenicima svoj interes za dijalog s njima, ali su svi odbili moju molbu s „uvjerljivim" isprikama. Broj 13 je bio moj sretni broj. Trinaesti poziv donese mi zadovoljstvo i olakšanje. Dominee Van Heerden je pristao da se sretnemo u njegovoj kući, u subotu poslije podne, na dan moga odlaska u Transvaal. Dočekao me je prijateljski na svojoj verandi. Kazao je da bi volio, ako nemam ništa protiv, da nam se u diskusiji pridruži njegov sedamdesetogodišnji punac, koji je iz slobodne države (Free state). Nisam imao ništa protiv toga. Nas trojica smo se smjestili u domineovu biblioteku.

ZAŠTO NIŠTA?

Postavio sam pitanje:
„Šta Biblija kaže o Muhammedu?"
Bez oklijevanja je odgovorio:
„Ništa!"
Pitao sam:
„Zašto ništa? U skladu sa vašom interpretacijom, Biblija ima tako mnogo toga da kaže o nastanku Sovjetske Rusije i o Kijametskim danima, pa čak i o rimo-katoličkom Papi?"
Rekao je:
„Da, ali o Muhammedu u njoj nema ništa!"
Pitao sam ponovo:
„Zašto ništa? Sigurno ovaj čovjek Muhammed, koji je odgovoran za stvaranje društva, rasporostranjenog širom svijeta i koje sačinjavaju milioni vjernika, koji na osnovu njegovog autoriteta vjeruju u:
1)čudotvorno rođenje Isusa (Isaa, alejhisselam)
2) da je Isus Mesija[6]
3) da je oživljavao mrtve Božijom dozvolom, i da je liječio one koji su rođeni slijepi, kao i leprozne (gubavce), sve s Božijom dozvolom.

Sigurno ova Knjiga mora nešto kazati o ovom velikom vođi, koji tako lijepo govori o Isusu i njegovoj majci Mariji (Merjemi)?" Stari čovjek iz Slobodne zemlje je odgovorio: „Sine moj, čitao sam Bibliju poslednjih pedeset godina, i da u njoj ima pomena o njemu, ja bih to znao."

NIKO PO IMENU!

Raspitivao sam se: „Po vama, zar nema na stotine proročanstava vezanih za pojavu Isusa, spomenutih u Starom zavjetu?" Sveštenik je uskliknuo: „Ne na stotine, nego na hiljade!" Ja rekoh: „Nemam namjeru prepirati se oko "hiljadu i jedno" proročanstvo pomenuto u Starom zavjetu, vezano za dolazak Isusa jer ga je već sav muslimanski svijet prihvatio bez svjedočenja i jednog biblijskog proročanstva. Mi muslimani,

[4] "Dominee" je ekvivalent za sveštenika na afrikanskom.
[5] Jedna od provincija Južne Afrike.
[6] Riječ "mesija" dolazi i u arapskom i u hebrejskom od glagola "masaha" što znači: trljati, masirati, pomazati. Religiozno značenje je "Onaj koji je pomazan" - sveštenici i kraljevi su bili pomazani pri postavljanju na njihove položaje.

prihvatili smo Isusa „de facto" tj. samo na osnovu Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, autoriteta. A danas u svijetu ima ne manje od jedne milijarde Muhammedovih, sallallahu alejhi ve sellem, sljedbenika, koji vole, uvažavaju i duboko poštuju ovog velikog Božijeg Vjerovjesnika - Isusa Krista - bez potrebe da ih kršćani u to uvjeravaju biblijskom dijalektikom. Između „hiljada" proročanstava o kojim govorimo, možete li mi reći samo jedno u kojem je Isus spomenut po imenu? Termin Mesija, preveden kao Krist, nije ime nego naziv[7] Postoji li i jedno proročanstvo koje kaže da će Mesijino ime biti Isus; da će ime njegove majke biti Marija; da će se roditi u vrijeme vladavine kralja Heroda, itd. itd.? Ne! Nema takvih detalja! Pa kako onda zaključujete da se onih hiljadu proročanstava odnose na Isusa?!"

ŠTA JE PROROČANSTVO?

Sveštenik je odgovorio: „Vidite, proročanstva su riječi-slike nečega što će se desiti u budućnosti. Kada se ta stvar stvarno pojavi, mi vidimo u ovim proročanstvima, živo ispunjenje onoga što je predskazano u prošlosti." Ja sam rekao: „Ono što vi u stvari radite je, da rezonujete, zaključujete i sastavljate dva i dva." On je rekao: „Da." Rekao sam: „Ako je vama zadatak da hiljadu proročanstava opravdate tvrdnjom o ispravnosti i originalnosti Isusa, zašto mi ne bismo prihvatili potpuno isti pristup i za Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem?![8] Sveštenik se složio s tim da je to fer prijedlog i razuman način pristupa problemu. Zamolio sam ga da otvori Ponovljeni zakon, poglavalje 18, stih 18, što je on i uradio. Izgovorio sam napamet ovaj stih na jeziku Afrikanera, radi toga što je bila moja namjera da malo vježbam jezik vladajuće klase Južne Afrike[9]

NI PROFEET SAL EK VIR HULLE VERWEK UIT DIE MIDDE VAN HULLE BROERS, SOOS JY IS, EN EK SAL MY WOORDE IN SY MOND LE, EN HY SY SAL AAN HULE SE ALLES WAT EK HOM BEVEEL. (Ponovljeni zakon 18: 18)

Prevod ovog stiha (sa engleskog) glasi: „Podignuti ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviću Svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što im zapovijedim."

VJEROVJESNIK SLIČAN MOJSIJU (Musau alejhisselam)

Nakon recitovanja ovog stiha na afrikanskom, izvinuo sam se zbog mog nesigurnog naglaska. Sveštenik me je uvjeravao da sam to uradio dobro. Raspitujem se: „Na koga se ovo proročanstvo odnosi"? Bez imalo oklijevanja, odgovorio je: „Na Isusa"! Pitao sam: „Zašto Isus - njegovo ime ovdje nije spomenuto?" Sveštenik na to odgovara: „Pošto su proročanstva riječi-slike nečega što će se desiti u budućnosti, mi smatramo da ga riječi ovog stiha adekvatno opisuju. Vidite najvažnije riječi ovog proročanstva su "Soos jy is" (likom na tebe) - kao što si ti - kao Mojsije, a Isus je kao Mojsije." Ja pitam: „Na koji način je Isus bio sličan Mojsiju?" Odgovor je glasio: „Na prvom mjestu, Mojsije je bio JEVREJ, i Isus je bio, također, JEVREJ; drugo, Mojsije je bio PROROK, a Isus je bio, također, PROROK - radi toga je Isus sličan Mojsiju, a to je tačno ono što je Bog prorekao Mojsiju - "Soos jy is". Ja upitah: „Možete li zamisliti i jednu drugu sličnost između Mojsija i Isusa?" Sveštenik reče da on ne može smisliti ni jednu. Odgovorio

---

[7] Mesija, prevedeno kao Krist ne znači Bog. Čak je neznabo ' ac Kiru zvan "Krist" u Bibliji, (Isaija, 45:1)

[8] Muhammed je spomenut po imenu u pjesmi od Solomona, 5:6. Hebrejska riječ koja je tamo korištena je Mahammudim. Zadnja slova IM je mno' ina od uva ' avanja slave i veličine. Bez "im" ime bi bilo Mahammud prevedeno kao "sveukupno privlačan" u Autorizovanoj verziji Biblije ili "Hvaljeni" - "vrijedan hvale tj. MUHAMMED".

[9] Ako se ova knjiga prevodi na bilo koji drugi jezik, molim da se afrikanske riječi promijene u lokalni dijalekat; i ne pokušavaj slobodni prijevod biblijskih navoda. Nabavi Bibliju na jeziku na koji se vrši prijevod i prepiši tačno kako se riječi javljaju u toj Bibliji.

sam: „Ako su ovo jedina dva kriterija za otkrivanje kandidata za ovo proročanstvo u "Ponovljeno zakonu 18:18:", onda u tom slučaju, kriterij bi mogao odgovarati bilo kom od slijedećih biblijskih ličnosti poslije Mojsija; Samuel, Izaija, Ezekija, Danijel, Hosea, Joel, Malahija, Ivan Krstitelj itd. radi toga što su svi JEVREJI I PROROCI. Zašto se to proročanstvo ne bi odnosilo na jednog od ovih proroka, i zašto samo na Isusa? Zašto pravimo od jednog ribu, a od drugog pticu?" Sveštenik nije imao odgovora. Ja sam nastavio: „Vidite, moji zaključci su da je Isus najmanje sličan Mojsiju, a ako griješim, volio bih da me korigujete".

TRI RAZLIKE

Tako u razgovoru rezonujemo zajedno: „Kao prvo Isus nije sličan Mojsiju, radi toga, što prema vama - "Isus je bog", ali Mojsije nije bog, je li to tačno"? Odgovorio je: „Da".
Rekao sam: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju!"
Drugo; prema vama - „Isus je umro za otkup ljudskih grijeha", ali Mojsije nije morao umrijeti radi grijehova svijeta. Je li to istina?" Ponovo je rekao „Da." Rekao sam: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju!
Treće; prema vama - "Isus je otišao u pakao na tri dana", a Mojsije nije morao tamo ići. Je li ovo tačno? Odgovorio je nevoljno: „D-a-a". Zaključio sam: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju! Ali sveštenice - nastavio sam - ovo nisu pravi dokazi istine, dokučive istine; ovo su stvari uvjerenja na koje se i djeca mogu navesti. Prodiskutirajmo nešto veoma jednostavno, veoma lagano: Recimo nešto što i mala djeca, ako bi bili saučesnici diskusije, ne bi imali problema da shvate, hoćemo li? Sveštenik je bio veoma zadovoljan sugestijom.

OTAC I MAJKA

(1) „Mojsije ima oca i majku. Muhammed, također, ima oca i majku. Ali, Isus je imao samo majku, a ne i oca čovjeka. Je li to tačno?" Rekao je: „Da" . Ja nastavih: „DAAROM IS JESUS NIE SOOS MOSES NIE, MAAR MUHUMMED IS SOOS MOSES!" što znači: „Radi toga Isus nije kao Mojsije, ali je Muhammed kao Mojsije." (Do sada je čitalac shvatio da sam koristio afrikanski jezik, samo radi prakticiranja. Prekinut ću njegovu upotrebu u daljnjem toku ove priče.)

(2) „Mojsije i Muhammed su se rodili na normalan, prirodan način, tj. iz fizikalne veze između čovjeka i žene a Isus je stvoren posebnim čudom. Sjetit će te se da nam je rečeno u Jevanđelju po Mateju, 1:18

„Ali prije nego se zajedno nastaniše, pokaza se da je začela po Duhu Svetome."

A Sv. Luka nam kaže da kada su joj lijepe vijesti, o rođenju svetog sina, najavljene, Marija je rezonovala:

„Kako će to biti - reče Marija Anđelu - jer se ja ne sastajem s mužem? "Duh sveti sići će na te" - odgovori joj Anđeo - „Sila Previšnjega zasjeniće te." (Luka, 1:34,35)

Časni Kur'an potvrđuje Isusovo rođenje plemenitijim i uzvišenijim riječima. U odgovoru na njeno logično pitanje:

„O moj Gospodaru, kako ću imati dijete, kad me ni jedan muškarac nije dodirnuo?" - „Eto tako", -reče - „Allah stvara što On hoće. Kada nešto odluči, On samo rekne: "Budi" - i ono bude.[10] (Časni Kur'an 3:47)

Bogu nije nužno da posije sjeme u čovjeka niti u životinju. On to samo poželi i to postane stvarnost. Ovo je muslimansko poimanje Isusovog rođenja." (Kada sam uporedio Kur'ansku i biblijsku verziju Isusovog rođenja, čelniku Biblijskog udruženja u našem najvećem gradu, i kada sam ga upitao: „Koju verziju bi vi voljeli dati svojoj

[10] Molim da otvorite časni Kur ' an, 3:42 i 19:16 gdje se govori o Isusovu rođenju; pročitaj sa komentarom i upozori svoje kršćanske prijatelje o visokom polo' aju koji Isus i njegova majka imaju u Islamu

kćerki, Kur'ansku ili biblijsku verziju?" Čovjek je pognuo glavu i odgovorio: „Kur'ansku." Da skratim, rekao sam domineu: „Je li tačno da se Isus rodio čudotvorno, nasuprot prirodnom rođenju Mojsija i Muhammeda?" On je odgovorio ponosno: „Da" A ja sam na to rekao: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, nego je Muhammed sličan Mojsiju." A Bog kaže Mojsiju u knjizi „Ponovljeni zakon 18:18" "KAO ŠTO SI TI" (sličan tebi, kao Mojsije), a Muhammed je sličan Mojsiju."

BRAČNE VEZE

(3) „Mojsije i Muhammed su oženjeni i imaju djecu, ali Isus ostaje neženja cijelog života. Je li ovo tačno?" Sveštenik je odgovorio: „Da". Ja sam rekao: Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed sličan Mojsiju."

ISUS ODBAČEN OD SVOG NARODA

(4) „Mojsije i Muhammed su prihvaćeni kao proroci u svome narodu, u njihovom životnom vijeku. Bez sumnje, Jevreji su Mojsiju zadali beskrajne brige gunđajući u divljini, ali kao nacija, prihvatili su Mojsija kao Božijeg poslanika, koji je njima poslan. Arapi su, također, učinili Muhammedov život nemogućim. Veoma mnogo je pretrpio od njihovih ruku. Nakon 13. godina poslanstva u Mekki, morao je napustiti svoj rodni grad. Ali prije njegove smrti, arapska nacija ga je u potpunosti prihvatila kao Allahova Vjerovjesnika. Prema Bibliji -

„K SVOJIMA DOĐE (Isus), I SVOJI JE (istinitu svjetlost) NE PRIMIŠE." (Ivan, 1:11)

Pa čak i danas, nakon dvije hiljade godina, njegov narod - Jevreji - kao cjelina, odbacuju ga. Je li ovo istina?" Sveštenik je odgovorio „Da. A ja sam kazao: "Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed sličan Mojsiju."

„DRUGAČIJE REČENO" KRALJEVSTVO

(5) „Mojsije i Muhammed su bili poslanici, kao što su bili i kraljevi. Pod Poslanikom ja smatram čovjeka koji dobije božansku objavu, kao uputu ljudima, a on tu uputu prenosi drugim Božijim stvorenjima, onakvu kakvu je dobio bez ikakvog dodavanja ili oduzimanja. Kralj ima moć da ostavi u životu ili osudi na smrt svoje podanike. Nebitno je da li osoba nosi krunu ili ne, ili da li je ona ikada oslovljena kao kralj ili vladar; ako čovjek ima pravo na izricanje smrtne kazne - on je kralj. Mojsije je imao takvo pravo. Sjećate li se Izraelca koji je otkriven kako uzima drva za loženje, na dan subotnji, a Mojsije je odredio njegovo kamenovanje do smrti? (Brojevi, 15:36) Postoje i drugi zločini, takođe spomenuti u Bibliji, za koje je Jevrejima određena smrtna kazna, na Mojsijevu zapovijed. Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je, takođe, imao pravo na izricanje presude na život kao i smrtne presude nad svojim narodom. Postoje, također, u Bibliji primjeri osoba, kojima je dat samo dar proročanstva, ali oni nisu bili u prililci da primjenjuju svoje direktive. Neki od ovih časnih ljudi, koji su bili bespomoćni u očitom i tvrdokornom odbijanju njihove poruke, bili su proroci: Lot (Lut a.s.), Jonah (Junus a.s.), Danijel, Ezra i Džon baptis (Ivan Krstitelj ili Jahja a.s.). Oni su mogli samo prenijeti poruku, ali nisu mogli sprovoditi zakon. Sveti poslanik Isus, nažalost, spada u tu kategoriju. Kršćansko jevanđelje to jasno potvrđuje: Kada je Isus dovučen pred rimskog kralja Pontius Pilata, optužen za pobunu, Isus se ubjedljivo odbranio i odbacio lažnu optužbu. Isus odgovori:

„MOJE KRALJEVSTVO NE PRIPADA OVOME SVIJETU. KAD BI MOJE KRALJEVSTVO PRIPADALO OVOME SVIJETU, MOJI BI SE DVORANI BORILI DA NE BUDEM PREDAN ŽIDOVIMA. ALI MOJE KRALJEVSTVO NIJE ODAVDE." (Ivan, 18:36)

Ovo je uvjerilo Pilata da Isus, mada nije bio u punoj mentalnoj kontroli, nije opasan za njegovu vladavinu. Isus je samo polagao pravo na duhovno kraljevstvo; drugim riječima, on je samo polagao pravo na poslanstvo. Je li to tačno?" Sveštenik je odgovorio: „Da". Ja sam kazao: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed

sličan Mojsiju."

NEMA NOVIH ZAKONA

(6) „Mojsije i Muhammed su donijeli nove zakone i pravila za svoje narode. Mojsije, ne samo da je dao deset zapovijedi Izraelcima, nego i veoma obiman obredoslovni zakon, radi upute svoga naroda. Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, dolazi narodu ogrezlom u barbarstvu i neznanju. Ženili su svoje maćehe; zakopavali svoje žive kćeri; pijanstvo, brakolomstvo, idolopoklonstvo i kocka su svakodnevna pojava. Gibbon opisuje pred islamske Arape u svom "Pad i propast Rimske imperije" kao: „Ljudske zvijeri, skoro bez osjećaja, teško se razlikuju od ostalih životinjskih stvorenja." Jedva da je bilo išta da se uoči kao razlika između „čovjeka" i „životinje", bili su životinje u ljudskom obliku. Od ovog niskog barbarizma, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, ih je uzdigao, prema riječima Thomasa Carlyslea, „u bakljonoše svjetlosti i učenja." On kaže: „ZA ARAPSKU NACIJU JE TO BILO ROĐENJE IZ MRAKA U SVJETLOST. ARABIJA JE PO PRVI PUT OŽIVJELA POMOĆU TOGA; SIROMAŠNI STOČARSKI NAROD, LUTAJUĆI NEPRIMJEĆEN KROZ SVOJE PUSTINJE, OD SAMOG STVARANJA SVIJETA VIDI DA NEUOČLJIVO POSTAJE UOČLJIVO, MALO JE NARASLO U SVJETSKU VELIČINU. JEDNO STOLJEĆE NAKON TOGA, ARABIJA JE BILA U GRANADI S JEDNE STRANE, A U DELHIJU S DRUGE STRANE. BLJESKAJUĆI U SRČANOSTI I SJAJU, I SVJETLOSTI GENIJA, ARABIJA OBASJAVA VELIKI DIO SVIJETA..." Činjenica je da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, dao svome narodu zakon i red, koji nisu imali nikada prije. Što se tiče Isusa, kada su Jevreji postali sumnjičavi u to da bi on mogao biti varalica koji pokušava da iskvari njihova učenja, Isus se potrudio da ih uvjeri da on nije došao sa novom religijom - nema novih zakona niti novih pravila. Navodim njegove vlastite riječi:

„NEMOJTE MISLITI DA SAM DOŠAO UKINUTI ZAKON I POSLANIKE. NE DOĐOH DA IH UKINEM, VEĆ DA IH OSTVARIM. JER, ZAISTA, KAŽEM VAM DOK OPSTOJI NEBO I ZEMLJA, NI JEDNA JOTA, NI JEDNA KOVRČICA SLOVA IZ ZAKONA SIGURNO NEĆE NESTATI, A DA SE SVE NE OSTVARI." (Matej, 5:17,18)

Drugim riječima, on nije došao sa novim zakonima ili propisima; došao je samo da upotpuni stare zakone. To je ono što je on jasno stavio do znanja Jevrejima - osim ako nije govorio drsko, pokušavajući navesti Jevreje da ga prihvate kao od Boga poslanog čovjeka, i pod izgovorom pokušao nametnuti im novu religiju. Ne! Ovaj Božiji Poslanik se ne bi nikada poslužio takvim sredstvima da podvali Božiju vjeru. On je samo upotpunjavao zakone. On je praktikovao Mojsijeve Zapovijedi, poštovao subotu. Niti jedan Jevrej nije upro prst u njega govoreći: „Zašto ne postiš?", ili „Zašto ne pereš ruke prije nego što komadaš hljeb?", dok su ove optužbe uvijek iznosili protiv njegovih apostola (učenika), ali nikada protiv Isusa. To je zbog toga što je on kao dobar Jevrej uvažavao zakone poslanika prije njega. Ukratko, on nije stvorio novu religiju, i nije donio novi Zakon, kao što su Mojsije i Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.

Je li ovo istina?" - pitao sam sveštenika, a on je odgovorio:

„Da."

Rekao sam:

„Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed sličan Mojsiju."

KAKO SU ONI UDALJENI

(7) „Obojica, Mojsije i Muhammed, su umrli prirodnom smrću, a po kršćanskim izvorima Isus je nasilno ubijen, na krstu[11] Je li to istina?" Sveštenik reče: „Da." Ja

[11] Piši za "Was Christ Cruciffied" od istog pisca. Besplatno na zahtjev.

potvrdih: „Zbog toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed sličan Mojsiju."

NEBESKI DOM

(8) „Obojica, Mojsije i Muhammed, sallallahu alejhi vesellem, su pokopani u zemlji, ali po vama, Isus se odmara na nebu. Je li tačno?" Sveštenik se složio. Ja sam rekao: „Radi toga Isus nije sličan Mojsiju, ali je Muhammed sličan Mojsiju."

ISMAIL - PRVENAC

Pošto se sveštenik bespomoćno saglašavao sa svakom tačkom, ja sam rekao: „Svešteniče, ovo što sam ja učinio do sada je samo radi dokazivanja jedne tačke iz cijelog proročanstva - tj. dokazivanje fraze "KAO ŠTO SI TI" - sličan tebi - „kao Mojsije". Proročanstvo je mnogo više od ove jedne fraze, koja glasi: „PODIGNUĆU IM PROROKA IZMEĐU NJIHOVE SABRAĆE, KAO ŠTO SI TI..." Naglasak je na riječima: „Između njihove sabraće." Mojsije i njegov narod Jevreji su ovdje oslovljeni kao rasni entitet, a kao takvi, njihova „sabraća" bi bez sumnje bili Arapi.Vidite, sveta Biblija govori o Ibrahimu, alejhisselam, (Abrahamu) kao „Božijem prijatelju." Ibrahim ima dvije žene - Saru i Hadžeru. Hadžera je rodila Ibrahimu sina - njegovog prvenca -

„...A Abram[12] SINU ŠTO MU GA RODI HAGARA NADJENU IME JISMAEL." (Ismail, alejhisselam) (Postanak, 16:15)

„Uzme zatim Abraham SVOGA SINA, Jismaela..." (Postanak, 17:23)

„A NJEGOVU SINU Jismaelu bijaše trinaest godina kad ga obreza." (Postanak: 17:25)

Sve do dobi od trinaest godina Ismail, alejhisselam, je bio JEDINI sin, sjeme Ibrahimovo, alejhisselam, kada je ratifikovan savez između Allaha, dželle šanuhu, i Ibrahima, alejhisselam, Bog daruje Ibrahimu, alehisselam, drugog sina sa Sarom, po imenu Isak (Ishak, alejhisselam), koji je bio mnogo mlađi od njegovog brata Ismaila.

ARAPI I JEVREJI

Ako su Ismail i Ishak, obojica sinovi istog oca, onda su oni braća. I tako su djeca jednog SABRAĆA djeci drugog. Ishakova djeca su Jevreji, a Ismailova djeca su Arapi - tako su oni jedni drugima SABRAĆA. Biblija potvrđuje:

„I pred licem drugih on će stan podići." (Postanak, 16:12)

„Zatim izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima." (Postanak, 25:17)

Ishakova djeca su sabraća Ismailove djece. Na sličan način Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, potiče od Izraelćanske sabraće, zato što je on porijeklom od Ismaila sina Ibrahimova. Ovo potvrđuje poslanstvo u kojem se kaže:

„PODIGNUĆU IM POSLANIKA IZMEĐU NJIHOVE BRAĆE" (Ponovljeni zakon, 18:18)

Ovdje poslanstvo izričito napominje da dolazeći poslanik, koji će biti kao Mojsije, ne smije izrasti od „djece Izraelske" ili „između njih samih", nego od njihove sabraće. MUHAMMED STOGA POTIČE OD NJIHOVE SABRAĆE!

RIJEČI U USTIMA

Proročanstvo se nastavlja dalje:

„...I STAVIĆU SVOJE RIJEČI U NJEGOVA USTA..."

Šta to znači kada se kaže: „Stavit ću moje riječi u tvoja usta?" Vidite, kada sam tražio od vas (od sveštenika), da otvorite Ponovljeni zakon, poglavlje 18, stih 18, i ako sam vas ja zamolio da čitate, i ako ste vi čitali; da li bih ja stavljao moje riječi u vaša usta? Sveštenik je odgovorio: „Ne." Ali, ja sam nastavio: „Ako bih vas ja učio arapski jezik koji vi ne poznajete, i ako bih vas ja zamolio da ponavljate za mnom ono što ja izgovorim, tj.

---

[12] Prema Bibliji Abrahamovo ime je bilo Abram prije nego što ga je Bog promijenio u Abraham.

Kul huvAllahu ehad,
1. Reci: „On je Allah - Jedan!
Allahus-Samed,
2. Allah je utočište svakom!
lem jelid ve lem juled,
3. Nije rodio i rođen nije,
ve lem jekun lehu kufuven ehad.
4. i niko Mu ravan nije! (Časni Kur'an, 112:1-4)

Ne bih li ja stavljao ove riječi stranog jezika, koje niste čuli a izgovarate ih, u vaša usta?" Sveštenik se saglasio da je to doista tako. Na identičan način, ja sam rekao riječi objavljene u Časnom Kur'anu, objavi dostavljenoj Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, od Svemogućeg Boga. Historija nam kaže da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, imao četrdeset godina. Bio je u pećini, tri milje sjeverno od grada Mekke. To je bila 27. noć muslimanskog mjeseca ramazana. U pećini mu melek Džibril naređuje na njegovom maternjem jeziku: „IKRE" - što znači: „Čitaj!" ili „Proglasi!" ili „Recituj!". Muhammed je prestravljen i u svojoj zbunjenosti odgovara: „Ma ene bi karižin," što znači: „Ja ne znam čitati!" Melek mu naređuje i drugi put, s istim rezultatom. Po treći put melek nastavlja: „Ikre, bismi Rabbikellezi halek." Sada Muhammed shvata, ono što se od njega zahtijeva je da ponavlja! Da oproba! I on ponavlja riječi, onako kako su stavljene u njegova usta:

Ikrež bismi Rabbikellezi halek.
1. Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara,
Halekal-insane min žalek.
2. Stvara čovjeka od ugruška!
Ikrež ve Rabbukel-Ekrem.
3. Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj,
Ellezi žalleme bil kalem.
4. koji poučava peru,
žAllamel-insane ma lem jažlem.
5. koji čovjeka poučava onome što ne zna." (Časni Kur'an 96: 1-5)

Ovo je prvih pet ajeta koji su objavljeni Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, koji sada zauzimaju početak 96. sure Kur'ana Časnog.

VJERNI SVJEDOK

Odmah po odlasku meleka, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je požurio kući, prestravljen i sav oznojen, zatražio od svoje voljene žene Hatidže „da ga pokrije". Legao je gledajući u nju. Nakon što je došao sebi, objasnio joj je šta je vidio i čuo. Ona ga je uvjerila u svoje pouzdanje u njega, i da Allah, dželle šanuhu, ne bi nikada dozvolio da mu se desi neka strašna stvar. Da li su ovo ispovjedi varalice? Da li bi varalice, kada bi ih Allahov melek suočio sa Porukom od Najuzvišenijeg, prestrašeni, prestravljeni i preznojeni, trčali kući i to priznali svojim ženama? Svaki kritičar može vidjeti da njegove reakcije i ispovjedi potječu od jednog poštenog, iskrenog čovjeka, čovjeka od istine -"EL - EMIN" - Pošteni, Pouzdani, Povjerljivi. U naredne dvadeset i tri godine njegovog poslaničkog života, riječi su „stavljane u njegova usta", a on ih je izgovarao. One su imale neizbrisiv uticaj na njegovo srce i um: i kako je obim časnih spisa (Kur'ana Časnog) rastao to je bivao pisan na palminom lišću, na životinjskim kožama i plećkama: i u srcima njegovih vijernih učenika (tj. pamtili su ih napamet). Prije njegove smrti, ove riječi su poredane redosljedom kakav mi danas nalazimo u Kur'anu Časnom. Riječi (Objave) su u stvari stavljene u njegova usta, tačno onako kako je predskazano u proročanstvu, kao što smo već naveli u diskusiji:

„I STAVIĆU SVOJE RIJEČI U NJEGOVA USTA." (Pon. zakon, 18:18)

NEPISMENI POSLANIK

Muhammedovo, sallallahu alejhi ve sellem, iskustvo u pećini Hira, kasnije poznatoj kao Džebelun-nur - Planina svjetlosti, i njegovo reagovanje na prvu Objavu je tačno ispunjenje drugog biblijskog proročanstva. U knjizi Izaija, poglavlje 29. stih 12, čitamo: „KNJIGA (el-Kitab, el-Kur'an, Čitanje, Recitiranje) KOJA SE DAJE ČOVJEKU KOJI NE UMIJE DA ČITA." „EN-NEBIJJIL-UMIJJ" što znači:

„...vjerovjesnika koji ne zna da čita i piše..., (Časni Kur'an 7:158)

GOVOREĆI, ČITAJ OVO, JA TE MOLIM." (Riječi „ja te molim", se ne nalaze u hebrejskim manuskriptima: usporedi sa rimo-katoloičkim „Dauay Version", i takođe se „Revised Standard Versions") „I ON REČE: JA NISAM UČEN." (Riječi: „ja nisam učen" su tačan prijevod riječi: „MA ENE BI KARIžIN" (tj. ja ne znam čitati ni pisati, a to su riječi koje je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, dva puta ponovio „Svetom Duhu"(?) - meleku Džibrilu, kada mu je komandovao: „IKRE" -ČITAJ!) Dopustite mi da citiram stih, bez prekida, kako stoji u „King James Version" ili u „Autoriziranoj verziji", kako je popularnije poznata:

„ILI KAO KNJIGA KOJA SE DAJE ČOVJEKU KOJI JE NEPISMEN, GOVOREĆI: ČITAJ OVO, JA TE MOLIM, A ON ODGOVORI: JA NISAM UČEN"

ili po hrvatskom prijevodu Biblije:

A dade li se kome ko ne zna čitati govoreći: „Čitaj to!" - On će odvratiti: „Ne znam čitati." (Izaija 29:12)

Treba uočiti da nije bilo arapske Biblije[13] u šestom vijeku kršćanske ere, kada je živio Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i propovijedao! Osim toga, on je bio potpuno nepismen i neobrazovan. Ni jedno ljudsko biće ga nije podučilo ni riječi. Njegov učitelj je bio Stvoritelj -

„Ve ma jentiku žanil-heva.
3. On ne govori po hiru svome-
in huve illa vahjun juha.
4. to je samo Objava koja mu se obznanjuje,
žallemehu šedidul-kuva.
5. uči ga jedan ogromne snage." (Časni Kur'an 53: 3-5)

Bez ikakve ljudske poduke, on je natjerao mudrace da se stide.

VAŽNA OPOMENA

„Vidite", rekao sam svešteniku, „kako proročanstvo pokriva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kao rukavica. Ne moramo rastezati proročanstva, kako bismo opravdali njihovo ispunjenje kod Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem." Sveštenik je odgovorio: „Sva vaša izlaganja dobro zvuče, ali su ona bez ishoda, radi toga što mi kršćani imamo Isusa Krista "otjelovljenog" boga, koji nas je oslobodio robovanja grijehu!" Upitao sam: „Nije važno? Bog nije tako mislio. On se potrudio da se Njegove opomene zabilježe. Bog je znao da će biti ljudi kao što ste vi, koji će lakoumno, veselo otpisati njegove riječi, zato se On koristio u Pon. zakon 18:19, strašnom opomenom: "A ne bude li tko poslušao Mojih riječi, što ih prorok bude govorio u Moje ime, taj će odgovarati preda Mnom." Zar vas ovo ne prestravljuje? Svemogući Bog prijeti osvetom! Mi crkavamo od straha kada nam zaprijeti kakav propalica, a vi ne strahujete od Božije

---

[13] Danas postoje Arapske Biblije u četrnaest raznih spisa i dijalekata, vezanih samo za Arape. Vidi "The Gospels in many tongues" - "Jevanđelja u mnogim jezicima", mo ' e se dobiti od Biblijskog udru ' enja.

opomene?! Čudo nad čudima! U Pon. zakonu, poglavlje 18, stih 19, imamo daljnje ispunjenje proračanstava o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem! Uočite riječi: „...MOJIH RIJEČI, ŠTO IH PROROK BUDE GOVORIO U MOJE IME." U čije ime govori Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem? otvorio sam Kur'an Časni, prijevod Jusuf Alija, 114. poglavlje, „suretun-nas" ili Ljudski rod - poslednje poglavlje, i pokazao mu formulu na vrhu poglavlja: „Bismillahir-rahmanir-rahim, a što znači: "U IME ALLAHA, MILOSTIVOG, SAMILOSNOG. I svako poglavlje unazad 112, 111, 110... je imalo istu formulu i isto značenje na svakoj strani, radi toga što je kraj svih sureta kratak i svaki zauzima od prilike jednu stranicu.

„A šta je proročanstvo zahtijevalo?" „...KOJE ĆE ON GOVORITI U MOJE IME," a u čije ime govori Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem? „U IME ALLAHA MILOSTIVOG, SAMILOSNOG." Proročanstvo se ispunjava u Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, doslovce! Svako poglavlje Časnog Kur'ana, izuzev devetog počinje formulom: „Bismillahir-rahmanir-rahim, U IME ALLAHA MILOSTIVOG, SAMILOSNOG. Musliman započinje svaki ispravan posao ovom časnom formulom. Ali kršćani započinju: "U ime oca, sina i duha svetog."[14] Vezano za Ponovljeni zakon, poglavlje 18, dao sam vam više od 15 razloga zašto se ovo proročanstvo odnosi na Muhammeda, sallallahu alejhi vesellem, a NE na Isusa.

KRSTITELJ PROTIVRIJEČI ISUSU

U Novom zavjetu, više puta, nalazimo da su Jevreji očekivali ispunjenje proročanstva „JEDAN KAO MOJSIJE" - vidi Ivan 1:19-25. Kada je Isus tvrdio da je Vjerovjesnik (Mesija) poslan Jevrejima, Jevreji su se pošli zapitkivati, a gdje je Ilija? Jevreji su imali paralelno proročanstvo, da prije dolaska Mesije, Ilija mora doći prvi u svom drugom dolasku. Isus je potvrdio ovo jevrejsko uvjerenje:

„...ON IM ODVRATI: "BEZ SUMNJE, ILIJA IMA DOĆI I SVE POSTAVITI OPET NA SVOJE MJESTO. ALI VAM KAŽEM DA JE ILIJA VEĆ DOŠAO, SAMO GA ONI NE POZNADOŠE, NEGO POSTUPIŠE SA NJIM KAKO IM SE PROHTJELO. TAKO ĆE I SIN ČOVJEČIJI MORATI OD NJIH MNOGO TRPJETI." (Matej 17:11-13)

Prema Novom zavjetu, Jevreji nisu bili ti koji bi progutali riječi bilo kojeg mogućeg Mesije. U svom istraživanju prošli su kroz izuzetne poteškoće, kako bi pronašli svog pravog Mesiju. A ovo potvrđuje Ivanovo Jevanđelje:

„A OVO JE IVANOVO SVJEDOČANSTVO, KAD MU ŽIDOVI IZ JERUZALEMA POSLAŠE SVEĆENIKE I LEVITE DA GA UPITAJU: TKO SI TI? ON PRIZNADE; NE ZANIJEKA; PRIZNADE: "JA NISAM MESIJA. (Ivan, 1:19,20)

(Ovo je jedino bilo prirodno, jer ne mogu postojati dvojica Mesij[a] u isto vrijeme. Ako je Isus bio Krist, onda Ilija nije mogao biti Krist!) „DAKLE, ŠTO - UPITAŠE GA - JESI LI ILIJA?" NISAM, ODGOVORI." (Ivan 1:21) (Ovdje Ivan Krstitelj protivriječi Isusu! Isus kaže da je Ivan „Ilija", a Ivan negira ono što mu je Isus pripisao. Jedan od DVOJICE (Isus ili Ivan), Bože oprosti, definitivno ne govori ISTINU. Na osnovu ličnog Isusovog svjedočanstva, Ivan Krstitelj je bio jedan od najvećih izraelskih poslanika; „ZAISTA, KAŽEM VAM, IZMEĐU ROĐENIH OD ŽENA NIJE USTAO VEĆI OD IVANA KRSTITELJA." (Matej 11:11)

Mi muslimani znamo Ivana Krstitelja kao hazreti Jahja, alejhisselam. Mi ga poštujemo kao stvarnog Allahovog poslanika. Časni prorok Isus je nama poznat kao Isa, alejhisselam, koji je, takođe, cijenjen kao najmoćniji Poslanik poslan od Svemogućeg. kako mi muslimani možemo pripisati laži bilo kojem od njih? MI ostavljamo ovaj

---

[14] Kršćanski teolozi su nemarni čak i u imenu Boga. Radi toga što "Bog" nije ime, i "otac", takođe, nije ime. Kako je njegovo ime? Vidi "Muhammed - the natural Successor to Christ" od istog autora, mo 'e se dobiti besplatno.

[J]evreji su očekivali jednog Mesiju a ne dvojicu.

problem, između Isusa i Ivana, kršćanima da ga razriješe, jer njihovi „sveti spisi" su puni neslaganja, koje oni objašnjavaju kao „nejasne Isusove izreke"[15] Mi muslimani smo, zaista, zainteresovani za poslednje pitanje postavljeno Ivanu Krstitelju od strane jevrejske elite:
„JE SI LI (OČEKIVANI) PROROK? "NE", ODVRATI.(Ivan 1:21)

TRI PITANJA

Molim vas da uočite tri različita i odvojena pitanja, a na koja je on dao tri naglašena „NE" kao odgovore. Da rekapituliram:

1) Jesi li ti Krist?
2) Jesi li ti Ilija?
3) Jesi li ti Prorok?

Ali, učeni ljudi kršćanstva nekako ovdje vide implicitno samo dva pitanja. Da bi učinili dvostruko jasnim da su Jevreji definitivno imali T-R-I posebna proročanstva u svojim glavama, kada su ispitivali Ivana Krstitelja, pročitajmo prigovore Jevreja u stihovima kako slijede:
„ZAPITAŠE GA DALJE: ZAŠTO TI ONDA KRSTIŠ, AKO TI NISI: a) KRIST b) NI ILIJA c) NI PROROK? (Ivan, 1:25)
Jevreji su očekivali ispunjenje TRI posebna proročanstva: jedan, dolazak KRISTA, dva, dolazak ILIJE i tri, dolazak TOG PROROKA.

„TAJ PROROK"

Ako pogledamo bilo koju Bibliju koja je skladna ili ima unakrsne reference, tada ćemo naći na marginama, gdje se javljaju riječi „prorok" ili „taj prorok" u Ivan,1:25, da se ove riječi odnose na proročanstvo iz Ponovljeni zakon, 18:15 i 18. A da je „taj prorok" - „prorok kao Mojsije" - „KAO ŠTO SI TI", pokazali smo poraznim dokazima da je to bio Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, a ne Isus! Mi muslimani ne negiramo da je Isus bio „Mesija", riječ koja je prevedena kao „Krist"[16] Mi ne osporavamo „hiljadu i jedno proročanstvo" čiju mnogobrojnost kršćani potvrđuju u Starom zavjetu, predskazujući dolazak Mesije. Ono što mi kažemo, jeste da se Ponovljeni zakon 18:18 NE odnosi na Isusa Krista, nego je to eksplicitno proročanstvo o časnom Poslaniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem! Sveštenik se učtivo rastao sa mnom, rekavši da je to bila veoma interesantna diskusija i da bi on želio da dođem jednog dana i obratim se njegovoj kongregaciji s istom temom. Dekada i po je prošla, a ja još uvijek čekam na tu privilegiju. Vjerujem da je sveštenik bio iskren kada je to ponudio, ali predrasude teško umiru, a ko bi želio da izgubi svoje ovce?!

OTROVNI TEST

Kristovim jaganjcima kažem: zašto ne primijene taj otrovni test, koji je sam Gospodar želio da primijenite, na bilo kojeg pretendenta na proročanstvo? On je rekao:
„POZNAĆETE IH PO NJIHOVIM RODOVIMA. ZAR SE S TRNJA BERE GROŽĐE, ILI S DRAČA SMOKVE? TAKO SVAKO DOBRO STABLO RAĐA DOBRIM RODOM. SVAKO STABLO AKO NE RAĐA DOBRIM RODOM, SIJEČE SE I BACA U OGANJ. DAKLE: PREPOZNAT ĆETE IH PO NJIHOVIM RODOVIMA." (Matej, 7:16-20)

---

[15] Vidi "Times" magazin, decembar 30. 1974, članak "How true is the Bible?" - "Kako je istinita Biblija?" I piši za besplatnu kopiju "50 000 Errors in the Bible" - "50 000 grešaka u Bibliji" - reprodukcija iz kršćanskog magazina "AWAKE!", SEPTEMBAR 8, 1957.

[16] Kako je riječ Mesija transmutirana u Krist? Piši za gornju knji ' icu, refrena 13.

Zašto se bojite primjeniti ovaj tekst na Muhammedova, sallallahu alejhi ve sellem, učenja? Naći ćete u poslednjoj Božijoj Objavi - Časnom Kur'anu - istinsko ispunjenje učenja Mojsija i Isusa, što će svijetu donijeti prijeko potrebni mir i sreću.

„AKO BI ČOVJEK KAO MUHAMMED PREUZEO ZAPOVJEDNIŠTVO MODERNOG SVIJETA, ON BI USPIO U RAZRJEŠENJU NJEGOVIH PROBLEMA I DONIO MU PRIJEKO POTREBNI MIR I SREĆU." (George Bernard Shaw)

NAJVEĆI !

U nedjeljniku „TIME" od 15. jula 1974., prenesena je selekcija mišljenja raznih historičara, pisaca, vojnih ličnosti, poslovnih ljudi i drugih, na temu: „Ko su bili historijski velike vođe?" Neki su rekli da je to bio Hitler; drugi su rekli; - Gandi, Buda, Lincoln i slično. Ali Jules Masserman, SAD psihoanalitičar, postavlja stvari ispravno dajući korektne kriterije, na osnovu kojih prosuđuje. On je rekao: „Vođe moraju ispuniti tri funkcije:

1) Osigurati dobrobit vođenih,

2) Osigurati socijalnu organizaciju u kojoj se ljudi osjećaju relativno sigurnim,

3) Osigurati ih određenim brojem uvjerenja".

S gornja tri kriterija, on je pretražio historiju i analizirao - Hitlera, Pastera, Cezara, Mozesa, Konfučija i mnoge druge, i konačno zaključio: „LJUDI KAO ŠTO SU PASTER I SALK SU VOĐE U PRVOM SMISLU. LJUDI KAO GANDI I CONFUČIJE, S JEDNE STRANE, I ALEKSANDAR, CEZAR I HITLER, S DRUGE STRANE, SU VOĐE U DRUGOM I MOŽDA TREĆEM SMISLU. ISUS I BUDA SPADAJU SAMO U TREĆU KATEGORIJU. MOŽDA JE NAJVEĆI VOĐA SVIH VREMENA BIO MUHAMMED, KOJI JE KOMBINACIJA SVE TRI FUNKCIJE. u manjem obimu MOJSIJE JE URADIO ISTO." U skladu s objektivnim kriterijima postavljenim od profesora Čikaškog univerziteta, za kojeg vjerujem da je Jevrej, - ISUS I BUDA su izvan slike „velikih vođa čovječanstva", ali čudnom koincidencijom grupira Mojsija i Muhammeda zajedno, dajući time daljnju težinu argumentu da ISUS nije kao MOJSIJE, ali je MUHAMMED kao MOJSIJE: Ponovljeni zakon, 18:18. „KAO ŠTO SI TI" - Kao MOJSIJE! U zaključku, završavam s navodom kršćanskog časnika, komentatora Biblije, slijedeći navod njegovog Gospodara: „KONAČNI KRITERIJ ISTINSKOG PROROKA JE MORALNI KARAKTER NJEGOVIH UČENJA." (prof. Dummelow)

„PREPOZNAĆETE IH PO NJIHOVIM RODOVIMA." (Isus Krist)

DOĐI DA REZONUJEMO ZAJEDNO

„RECI: "O SLJEDBENICI KNJIGE, DOĐITE DA SE OKUPIMO OKO JEDNE RIJEČI I NAMA I VAMA ZAJEDNIČKE: DA SE NIKOME OSIM ALLAHU NE KLANJAMO, DA NIKOGA NJEMU RAVNIM NE SMATRAMO I DA JEDNI DRUGE PORED ALLAHA, BOGOVIMA NE DRŽIMO! PA AKO ONI NE PRISTANU, VI RECITE: „BUDITE SVJEDOCI DA SMO MI MUSLIMANI!" (Časni Kur'an, 3:64)

„SLJEDBENICI KINJIGE" je respektabilan naziv dat Jevrejima i Kršćanima u časnom Kur'anu. Muslimanu je ovdje naređeno da pozove: „O sljedbenici knjige" - O učeni ljudi! O ljudi koji tvrdite da ste primili božansku Objavu. Časne spise; hajde da se sakupimo oko zajedničke platforme „da se nikom osim Allahu ne klanjamo", radi toga što niko osim Njega nije vrijedan molitve, a ne radi:

„...JER JA, JAHVE BOG TVOJ, BOG SAM LJUBOMORAN. KAŽNJAVAM GRIJEHE OTACA - ONIH KOJI ME MRZE - NA DJECI DO TREĆEG I ČETVRTOG KOLJENA." (Izlazak 20:5)

Nego zato što je naš Gospodar i onaj koji bdije nad nama, naš Hranitelj i Skrbitelj,

dostojan svake hvale, molitve i odanosti. Ukratko Jevreji i Kršćani bi se složili sa sva tri prijedloga, sadržana u Kur'anskom ajetu. U stvarnosti oni to ne rade. Pored doktrinarnih propusta o jedinstvenosti Jednog Istinitog Boga, (Allaha, subhanehu ve težala) tu je i pitanje posvećivanja sveštenstva (Među Jevrejima je bilo takođe nasljedno), kao da bi obično ljudsko biće - Coen ili papa ili sveštenik ili brahman moglo polagati pravo na superiornost, bez obzira na njegovu učenost i čistotu života, ili bi moglo stajati između čovjeka i Boga, u nekom specijalnom smislu. ISLAM NE PRIZNAJE SVEŠTENSTVO! Islamska vjera nam je ovdje data u orahovoj ljusci:

„Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jažkubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (Časni Kur'an, 2:136)

Položaj muslimana je jasan. Musliman ne tvrdi da ima religiju samo za sebe. Islam nije sekta ili etnička religija. Po tom shvatanju ove religije su jedna, jer je Istina jedna.

„TO JE RELIGIJA KOJU SU PROPOVJEDALI SVI RANIJI POSLANICI."(Vidi Časni Kur'an, 42:13)

To je bila istina naučavana svim inspirisanim Knjigama. U biti to je svjesnost Božanske volje i Plan i radosno potčinjavanje toj Volji i Planu. AKO IKO ŽELI DRUGU RELIGIJU OSIM NJE, ON JE PRITVORAN PREMA SVOJOJ VLASTITOJ PRIRODI. KAO ŠTO JE PRITVORAN PREMA BOŽIJOJ VOLJI I PLANU. Takav ne može očekivati uputu, jer on namjerno odbacuje tu uputu.

Halid Tulić

ISLAM I DRUGE VJERE

Zahvala pripada samo Allahu, Slavljen je i Uzvišen, i neka je blagoslov i spas Njegov na posljednjeg Poslanika Njegova i one što ga slijediše na Istini i sve ostale Božije Poslanike i one koji ih slijediše na Uputi.
Čovjekovo je da se kad - tad upita: „Zbog čega sam se našao na ovoj kugli zemaljskoj i zbog čega mi je mrijet a radije ne bih? Pametnom je jasno da to zacijelo ima neki smisao, samo od koga ga saznati i kako ga doseći? Svakom razumnom koji se zagleda u nebo osuto sazvježđima ili se zgrane nad tvonicom što neprestano djela i u tijelu njegovu a on ni habera nema, jasno je da iza toga stoji Tvorac, a Stvaranje je njegovo posigurno s određenim ciljem, ali kako ga otkriti? Svemogući nije pustio ljude da lutaju, već im je slao Objave putem poslanika, ljudi običnih i smrtnih, poznatih po pravednosti, istinoljublju, kako bi im ljudi lakše povjerovali kada Objava počne silaziti. Dostavljač Objava od Boga je melek (anđeo) Džibril (Gabrijel) i svi su Božiji Poslanici pozivali u istu vjeru, jer je taj poziv dolazio iz istog izvora, pozivaše u predavanje (Predavanje-Islam; Predani-Muslim) Jednom Bogu (Allah). Lanac Poslanika počinje s prvim čovjekom Ademom (Adam), a završava s Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, preko kojeg je tokom 23 godine došla poslednja Božija Objava čovječanstvu, a ime joj je
„Knjiga koja se čita" (Kur'an).
Poslanici koji su prethodili Muhammedu bili su od jevrejskog naroda: Musa (Mojsije) čija se objava zove Tevrat (Tora; Stari zavjet) i njegov brat Harun (Aron), zatim Davud (David) čija se objava zove Zebur (Psalmi Davidovi), i sin mu Sulejman (Solomon) i drugi Poslanici, a oni koji su neposredno prethodili posljednjem Poslaniku bili su Zekerijja (Zakaria) i sin mu Jahja (Ivan Krstitelj) i Isa (Isus), neka je na sve njih blagoslov Božiji i spas. Neki jevrejski svećenici, međutim, nisu htjeli prihvatiti poslanstva Jahje niti Isaa tako da Jevreji i dan-danas čekaju poslanika, jer nisu htjeli priznati niti Muhammedovo poslanstvo, kao ni neki od onih koji su prihvatili istinitost Isaova poziva, iako je dolazak posljednjeg Božijeg Poslanika najavljen i preko Musaa i preko Isaa. Jevreji su očekivali da posljednji poslanik bude od loze drugog sina Poslanika Ibrahima - Ishaka, od kojeg i sami potiču, a ne od loze prvog mu sina Ismaila, kojeg je Ibrahim skupa s majkom mu Hadžerom ostavio u Mekki i gdje je skupa sa sinom obnovio Božiji Hram[17] kojeg mi i danas hodočastimo. Ismail se oženio među tamošnjim plemenima, i posljednji je Božiji poslanik Muhammed od njegove loze. Sljedbenici Isaova poslanstva su držali vjeru neiskvarenom tri stoljeća nakon što ga je Allah uzdigao kod Sebe i sačuvao od pokušaja ubistva od strane Rimljana. Zadnji nas Božiji Poslanik obavještava da će Isa biti vraćen na Zemlju pred kraj ovog dunjaluka, u vrijeme Mehdije čija će vojska doći do Rima. Tada se pojavljuje i Dedždžal (Antikrist) koji će pozivati ljude da povjeruju u njega kao Boga. Isa ga ubija i ubija svinju i prelama krst, što će uvjeriti kršćane da prime Islam. Treba ovdje napomenuti da ovaj dolazak Isaa na Zemlju ne znači poslanstvo, jer on ne dolazi s novom Objavom Božijom, nego s novom određenom zadaćom - ubistvo Dedždžala i dokazivanje istinitosti Islama. U četvrtom stoljeću nakon Isaa počelo je vjerovanje u njegovu božanstvenost. Rimski car koji je tada prešao u kršćansku vjeru naredio je spaljivanje svih knjiga koje govore da je Isa samo čovjek i Poslaniki Božiji i proganjanje svih onih koji ne vjeruju u Isaovo Božanstvo. Tako danas sve različite

[17] Kaba

kršćanske crkve pozivaju u vjerovanje u „Trojstvo", tj. u tri osobe koje su sadržane u jednoj osobi(?!): Otac- Sin - Duh Sveti. „Otac" bi trebalo da predstavlja Boga, „Sin" Njegova sina - Isaa, a „Duh Sveti" meleka Džibrila - prenosioca objava. Ako upitate kakvog kršćanskog svećenika da vam objasni kako to da tri može da bude jednako jedan, ili kakav je to Bog koji jede i pije i spava i biva razapet na križu (ko se onda brine za Kosmos?) Odgovore vam da je to tajna koja će biti objašnjena na drugom svijetu. Stoga nije čudo da mnogi ljudi na kršćanskom Zapadu danas ni sami ne znaju kakvoj vjeri pripadaju. Naša je odgovornost pred Bogom da ih pozovemo Istini. To je bio cilj islamskih vojni kroz povijest - upoznati čovječanstvo s Istinom, ne sileći nikoga u nju. Danas Zapad, bar za sada, ne pravi otvorene smetnje pozivu u Islam, i svakodnevno ulazi u našu vjeru veliki broj ljudi. Jedna kršćanska sekta koja se i dalje drži kroz vjekove izvornog vjerovanja u Jednog Boga i smatra Isaa samo Poslanikom i čovjekom jesu „Unitaristi" (Jednobošci). Mnogi su američki predsjednici njima pripadali, kao i mnogi poznati učenjaci. Za vrijeme osmanske carevine, nalazili su skloništa u njoj i podrške od progona onih što vjrovaše u „trojstvo". Iz razgovora s mnogim mladim ljudima na Zapadu, lično sam bio uvjeravan da je mali broj mladih ljudi koji se još drže vjerovanja u „trojstvo".
Problem današnjih Jevreja i Kršćana je što su se zagubili originali Objava njihovih Poslanika, a u jedinu sačuvanu Božiju Objavu - Kur'an, ne žele da povjeruju. Na nama je prevoditi Kur'an na sve jezike i neumorno je dijeliti, jer i onom ko je čita u prijevodu biva jasno da joj autor nije čovjek. Dok su prijašnjim Poslanicima davana od Boga čudesa kako bi im ljudi povjerovali, zadnjem je Božjem Poslaniku dat Kur'an kao najveći dokaz. I sam Kur'an opetovano poziva sve ljude i džine da se sakupe i sastave nešto slično njemu. Danas kršćani posjeduju 76 verzija o životopisu Isaovom, a priznaju od njih samo četiri, iako se i ove međusobom u mnogo čemu suprotstavljaju. Ove životopise nazivaju Evanđeljima (Indžil), kako se zvala Objava poslana po Isau, iako je malo u tim životopisima ostalo od izvorne Objave. Čak ni u ta četiri, kod njih, priznata životopisa, nema ništa što bi upućivalo u božanstvenost Isaovu, jer se „Sin Božiji" može shvatiti preneseno, a i sam se Isa obraća u tim životopisima svom narodu sa: „Djeco Božija". S druge strane, činjenica je da je Isa rođen bez oca, po Allahovoj Odredbi, ne znači da je on Božiji sin. Prvi čovjek Adem, stvoren je i bez oca i bez majke, i niko za njeg ne tvrdi da je Božiji sin, kao što niko ne tvrdi za Havvu (Evu) da je Božija kći. Jedan od nepriznatih Isaovih životopisa je životopis koji je zapisan od strane njegova učenika Barnabe. Dok se od četiri priznata životopisa, samo jedan pripisuje Isaovom učeniku (Matijino Jevanđelje) i u njemu nema spomena „trojstva". Ivanovo Jevanđelje koje se pripisuje Isaovom sljedbeniku Ivanu Ribaru, očito da nije njegovo jer stil odgovara kakvom filozofu iz drugog stoljeća. To je jedino Jevanđelje u kojem se direktno spominje Isusovo „Božansko" porijeklo. Druga dva Jevanđelja se pripisuju učenicima učenika. Barnabino Jevanđelje se sačuvalo u grobu svoga autora, čiji je grob pronađen u petom stoljeću. Odatle je dospio u Papinsku knjižnicu, a iz nje u Dvorsku knjižncu u Beču, gdje se i sad nalazi. Kad je prvi put preveden na engleski jejzik i štampan 1907. u Londonu, tajanstveno je nestao iz knjižara. Sačuvane su samo dvije kopije, jedna u Britanskom muzeju, a druga u Kongresnoj knjižnici u Vašingtonu. Odatle je krišom iznesen mikrofilm, što je omogućilo njeno ponovno štampanje. U ovom životopisu, Barnaba pripovjeda (str. 220) kako su plakali i tugovali za Isaom skupa sa njegovom majkom Merjemom (Marija), misleće da su ga Rimljani razapeli skupa s razbojnicima. Međutim, Isa se pojavio nakon tri dana i objasnio im kako je Allah dao da Juda koji ga je odao Rimljanima, naliči njemu, pa su razapeli Judu umjesto Isaa i da će ova varka ostati do pojave Muhammeda, koji će razjasniti istinu o

Isau onima koji slijede Božiji zakon. I doista, Kur'an veli za ovu zgodu:
„Niti ga ubiše, nit ga razapeše, već im se pričini." (En-Nisaž :157).
I u onom što se danas naziva Starim zavjetom i Novim zavjetom iako sadrže tek ponešto od originalnog Starog, (Musau objavljenog) odnosno Novog, (Isau objavljenog) zavjeta, nalazimo pasuse koji upućuju na dolazak Muhammeda („Pohvaljeni") kao poslednjeg Božijeg Poslanika.

U poglavlju „Ponovljeni zakon" iz Starog zavjeta nalazimo:
„Podignut ću im poslanika između njihove braće, kao što si ti. Stavit ću Svoje Riječi u njegova usta, da im kaže sve što mu zapovjedim. A ne bude li tko poslušao Mojih Riječi što ih Poslanik bude govorio u Moje Ime, taj će odgovarati preda Mnom." (18:18)

Braća Jevreja mogu biti samo Arapi, kao što smo spomenuli, jer im je zajednički predak Ibrahim, a poslije Musaa kojem se ovdje obraća Bog, nije bilo poslanika koji nije bio Jevrej osim Muhammeda. S druge strane, prijašnji poslanici nisu prenosili riječi doslovno, kako su im silazile od Džibrila, nego su prenosili narodu njihovo značenje. Muhammedu je međutim naređeno da prenosi Objavu doslovno pisarima, kao što se ovdje kaže:
„Staviću Svoje Riječi u njegova usta, da im kaže sve što mu zapovijedim."
Što se tiče Novog zavjeta, čiji original ne postoji, kao što je slučaj i sa Starim zavjetom, ali kršćani danas zovu „Novim zavjetom" životopise poslanika Isaa, i kao što smo ranije spomenuli, priznaju vjerodostojnim od tih životopisa samo četiri: Matijino, Markovo, Lukino, Ivanovo, dok za sve ostale kažu da su proturena, čak i u tim životopisima za koje kažu da su vjerodostojni, nailazimo na ono na što nas upućuje Svemogući u Kur'anu:
„A kada Isa sin Merjemin reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov Poslanik, da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat, i da vam donesem radosnu vijest o Poslaniku čije će ime biti Ahmed „Pohvaljeni". (Es-Saff: 6)
Ako pogledamo Ivanovo Jevanđelje, jedno od četiri priznata kod kršćana, naći ćemo ovaj pasus u kojem se Isa obraća svojim učenicima:
„Ako me volite držat ćete se mojih naredbi, a ja ću se moliti Ocu i On će vam dati drugog Utješitelja koji će biti s vama zauvijek." (14:15-16)
„Ali Utješitelj, koji je duh istine, koga će Otac poslati u moje ime, potsjetit će vas svemu što sam vam govorio". (14 : 26)
„Kad vam on, duh istine dođe, vodit će vas prema potpunoj istini, pošto on ne govori od sebe, nego govori ono što čuje, i reći će vam o stvarima koje tek trebaju da dođu."(16:13)
Ako se povratimo originalnom grčkom prijevodu, vidjećemo da riječ „Utješitelj" glasi na grčkom „Parakletos" dok „Pohvaljen" (kako Isa naziva Poslanika iza njega) se u grčkom kaže „Praklete". Osim zamjene slova, grčki su prevodioci sa izvornog armejskog jezika još dodali: „... koji je duh istine...", sadašnja crkva veli da se to misli na Svetog Duha, koji predstavlja jednog od činioca trojstva u kojeg vjeruju: (Otac - Sin - Duh Sveti). S ovim tumačenjem, da je „Utješitelj" u stvari Duh Sveti, crkva upada u nerazmrsivu proturječnost, jer to znači da Svetog Duha nije bilo u vrijeme dok se Isa obraća učenicima, a s druge strane, kad Isa kaže da će Otac poslati drugog „Utješitelja", ispada da ima više „Svetih Duhova". U isto vrijeme, nalazimo u povjesti ranog kršćanstva veći broj osoba koje su za sebe tvrdile da su obećani „Utješitelj", što ne bi bilo moguće ako se vjerovalo da je „Uješitelj" Duh Sveti. Ne nailazimo na

nagovještaj dolaska poslednjeg Božijeg poslanika samo u kršćanstvu. Pogledajmo u svete hinduske knjige za trenutak:
U svetoj knjizi Hindusa „Bhavishya Purana" nalazimo:
„Pojavit će se duhovni Učitelj, stranac sa svojim drugovima. Zvat će se "Pohvaljeni"... O, ponosu čovječanstva, stanovniče pustinje! Okupio si veliku silu da ubiješ Sotonu, a sam si zaštićen od neprijatelja." (Khand 3, Adhya 3, Shalok 5-8).
U svetoj knjizi stare perzijske vjere „Dasatir" (14) čitamo:

„Kad Perzijanci nisko padnu u ćudoređu, rodit će se čovjek u Arabiji čiji će sljedbenici oboriti njihov prijesto i vjeru. Naduti moćnici Perzije bit će savladani. Kuća koja je bila sagrađena, i u kojoj su mnogi kipovi postavljeni, biće očišćena od njih, i ljudi će se njoj usmjeravati za vrijeme molitve. Njegovi će sljedbenici pokoriti gradove Perzije i okolo nje. Ljudi će se izmiješati među sobom. Časni ljudi Perzije i drugi pridružit će se njegovim sljedbenicima."
No i pored nagovještaja o dolasku poslednjeg Božijeg Poslanika, neki su ga porekli. Stoga danas imamo na svijetu oko četvrtinu ljudstva koja prihvata posljednjeg Božijeg Poslanika i slijedi poslednju Božiju Poruku, dok druga četvrtina čovječanstva naziva sebe „kršćanima", premda nemaju zajedničke vjere, nego su podijeljeni na bezbrojne grupe od kojih svaka vjeruje da je samo njeno vjerovanje ispravno i često čak ratuju među sobom, protestanti protiv katolika, katolici protiv pravoslavnih itd. Neki od njih vjeruju u „trojstvo", drugi ne vjeruju, nego smatraju da je Isa samo Poslanik, a ne Bog, a najveći ih dio i ne zna šta vjeruje, niti zna da li bi se Bogu obraćao za pomoć ili kakvom svecu. Veliki broj ljudi u onom što se zove „kršćanskom civilizacijom", u stvari žedno je istine i traga za njom.
Što se tiče onih koji ne samo da ne priznaju Muhammeda, nego ni Isaa za Božije Poslanike, nego još uvijek očekuju da im dođe neko od njihova jevrejskog roda, njihov broj u čitavom svijetu ne prelazi 15 miliona, raštrkanih po čitavom svijetu, najviše u SAD, ali su moćni zbog međusobne brige i potpomaganja. Mnogi svjetski centri moći su u njihovim rukama, poput banaka i sredstava obavještavanja. Čak su uspjeli uz pomoć kršćanskog svijeta, koji je prema njima osjetio grižu savjesti zbog progona koje su činili nad Jevrejima tokom povijesti, otmu od muslimana Palestinu i uspostave svoju državu u njoj. Ona je otvorena svakom Jevreju svijeta da se doseli i živi u njoj. I po našoj vjeri musliman smije da živi samo u muslimanskoj državi kojom vladaju muslimani. Na žalost, većina muslimanskih država spremna je materijalno pomoći muslimanskim manjinama koje žive u nemuslimanskim državama, ali im nije spremna dozvoliti da se nasele. To je dokaz da su njihovi vladari više nacionalno usmjereni nego islamski. Oni pak vladari čija je vjera jača, otvorit će vrata bratu muslimanu, što im je vjerska dužnost.
Preostala polovica čovječanstva još uvijek se klanja kipovima i vjeruje u bezbrojna božanstva, poput Hindusa, Budista, Šintoista itd. Čak i među muslimanima ima neznalica koji traže posrednika do Boga i ne shvatajući da time čine neoprostiv grijeh, pripisivanje sudruga Allahu. Ima među ljudima i onih koji ne vjeruju ni u šta i misle da je čitav kosmos stvoren slučajno i sam po sebi. Takvi su čak imali i svoje države u vrijeme komunizma, ali su danas iscezle. I na kraju da se upitamo: Kad bi čovjek vjerovao da je samo Jedan Bog i da Isa nije nego čovjek i poslanik Božiji, ali ne vjeruje u poslanstvo Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, poslednjeg Božijeg Poslanika upućenog čovječanstvu niti se drži propisa koje je propisao, dali mu se takva vjera prihvata kod Boga? Ovako odgovara Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na to pitanje:

„Tako mi Onog u čijoj je ruci duša Muhammedova, koji god Jevrej ili Kršćanin čuje za mene, pa umre ne povjerujući u ono što mi je poslano, biva od drugova vatre.” Drugi može da upita: „A oni koji ne čuju za Islam?"[18]

Odgovara Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

„Četvoro se požale Sudnjega Dana: gluhi što ništa ne čuje, nerazumni, od starosti posenilio i ko umre ne čuvši za Islam. Pa veli gluhi: ”Gospodaru, dođe Islam, a ja ništa ne čujem. I veli nerazumni: „Gospodaru, dođe Islam, a ja ništa ne shvatam, a djeca se za mnom bacaju balegom.” A matuh kaže: „Gospodaru, dođe Islam, a ja ništa ne razumijem.” A onaj što umrije ne čuvši za Islam veli: „Gospodaru, ne dođe mi Tvoj Poslanik.” Potom se obavežu na poslušnost, pa im se naredi da uđu u vatru. Onaj koji uđe bude mu hlad i spas, a koji ne uđe bude odvučen u nju."[19]

A što se tiče djece nemuslimanskih roditelja, veli Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

„Djeca mušrika su posluga stanovnika dženneta."[20]

Kad spomenusmo djecu, da vidimo šta je s muslimanskom djecom. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

„Djeca vjernika su u džennetskom brdu, brine se o njima Ibrahim i Sara, dok ih ne povrati roditeljima Sudnjeg Dana.Sretne jedan od njih roditelja svoga pa ga uzme za odjeću i ne pušta ga dok ih Allah ne uvede skupa u džennet."[21]

I na posljetku važna napomena. Nije musliman svako ko sebe naziva muslimanom. Možda ste čuli za različite čudne nazive: Šije, Ahmedije, Ismailije, Bektašije, Alevije, Behaije... Svi oni sebe nazivaju muslimanima, ali je njihova vjera sasvim različita od naše. Ahmedije i Behaije vjeruju u nova „poslanstva“. Bektašije i Alevije vjeruju u trojstvo. Ismailije vjeruju u sedam nepogrešivih imama nakon Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a Šije u dvanaest! Riječi tih imama smatraju objavom! Čak i oni što su poznati pod imenom „derviši“ (sufije) vjeruju u nepogrešivost svojih šejhova, a ti šejhovi ih podučavaju kako je ono što je stvoreno dio Boga! Svi ovi gore navedeni vjeruju da Kur'an ima svoje vanjsko značenje za obične ljude, i tajno skrovito značenje, koje samo oni znaju, pa će vam onda tim svojim tajnim značenjima dokazivati ispravnost svoje vjere. No, Božiji nas je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, unaprijed upozorio da će se njegova zajednica podijeliti u 73 skupine, 72 će u vatru a jedna u džennet. Kad ga ashabi upitaše za džennetsku skupinu, odgovori im:

„Zajednica... Koja se drži vjere moje i mojih drugova.”

Ta se grupa zove „Ehli sunnetom“, pošto se pridržavaju sunneta - pravca Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni čine oko 90% od onih koji sebe zovu muslimanima. A veli Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

„Moj se ummet (zajednica) neće okupiti na zabludi.”

Zamolimo Allaha Svemogućeg da nas učvrsti na ispravnoj stazi i sačuva od zablude. Amin!

---

[18] Sahihul d ' ami ' prvi dio KITABUL IMAN poglavlje propisi islama i zakletve br.14

[19] Treći dio KNJIGA O KIJAMETSKOM DANU, DŽENNETU I DŽEHENNEMU, poglavlje Obračun djece i onih koji su živjeli između dvije Objave, hadis br. 1

[20] Hadis br. 3 isto poglavlje

[21] Hadis br. 2 isto poglavlje